

אדר תשפ"ג
פרשת
ויקהל
פקודי

246

עדות ישדראל לאלדים

מה חדש?

חודש ניסן בהתאם. זכרנו באופן רשמי הגיע האביב.
אמרת שהשנה לא היו הרבה ימים קרים וגשומים, בכל זאת באופן רשמי האביב הגיע רק צבטוי.
אל איך אתם צם האביב? אזהבים? אין כמעט מי שלא אזהב את האביב...
בחדש האביב בני ישראל יצאו מצרים. הזונה הלא מסמלת תקופה של התחדשות, פריחה ולבוב. אלו זכמ שיש להם גינה
בבית בודדאי יבואים לצתוב אחר הפריחה והשינויים שתקרים בטבו. השינויים האלו הם הכדמנות צבורנו להתחדש גם זכמנוים.
אתרצנו ולהגיש. כמו הפריחה שמופיעים צו הצבים ובאדנית.
שנצכה להתחדש!

זכמים לתרונות שלכם!

שמחים שהצטרפתם אלינו ומצוינים אתכם להמשיך לקבל את הזלונים בבית הספר, בזיו
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצואם השקטה בסריחת הקוד.

מה בפרשה?

1 ציווי על תרומה למשכן.

2 בניית המשכן וכליו.

3 הכנת בגדי הכהונה.

4 הכנת הכהנים לחנוכת המשכן.

5 בסיום ההכנות, השכינה שורה על המשכן.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

דודו ביטון נולד במרוקו שלוש שנים לפני הקמת המדינה.
הוא גדל בבית גדול ומכובד, אביו עסק במסחר תבלינים והיו לו
עשרה אחים ואחיות.
חנותו של אביו הייתה ממוקמת בשוק הגדול ובהיותו ילד בן 10
היה מגיע לעזור לאביו בחנות.
דודו הכיר את כל התבלינים שבחנות. הוא היה מזהה אותם על
פי ריחם וצבעם. ריח התבלינים החזק היה נשאר אחוז בבגדיו
גם לאחר שהיה חוזר הביתה. דודו היה אחראי על מילוי השקים
והעברתם לכלים מיוחדים בהם היו נקנים התבלינים.
הוא היה יושב במחסן האחורי של החנות וממייך את
התבלינים השונים. בכל פעם שהייתה מגיעה סחורה חדשה
היה דודו מגיע לעזור לאביו. זה היה זמן מיוחד. הוא התרגש
מכמות התבלינים הרבות שהיו גודשות את החנות והיה
עוזר לאביו לארגן אותם כך שתהיה גישה נוחה לכל השקים.
חנותו של אביו הייתה ידועה והיו מגיעים אליו קונים רבים על מנת
ליהנות מהסחורה המשובחת.

פולק בפזם בבאר...

הלכה ומעשה

מתי מפסיקים לאכול חמץ?

"מִצֹּת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה לְהַשְׁבִּית הַחֶמֶץ
קֹדֶם זְמַן אֲסוּר אֲכִילתוֹ"

(הלכות חמץ ומצה, א, ב)

הלכה למעשה:

עד ערב פסח מותר לאכול חמץ. בערב
פסח עצמו, ישנה שעה מדויקת בה
מפסיקים לאכול חמץ אפילו שעוד לא
נכנס החג על מנת שלא נגיע חלילה
לעבור על איסור החמור של החמץ.

הידות וחידודים

מנהגי עדות

כבר מזמן התלמוד נהגו לאסוף "קמחא דפסחא". הכוונה כסף או מאכלים אותם מחלקים לעניים על מנת שיוכלו לחגוג את חג הפסח בשמחה וברווח. גם היום נוהגים כך ובקהילות רבות ישנה התארגנות מיוחדת לאיסוף הכסף והמצרכים.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

מספרים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהמספרים הבאים למגילת פורים

4

2

1

תפוזרת לפורים

נ	מ	כ	מ	נ	כ	ש	מ
כ	ר	ס	מ	ז	ק	ר	ת
י	ק	פ	ה	מ	מ	נ	ל
ו	ת	ב	ס	ז	צ	ח	ד
ר	צ	ז	ב	א	ח	ו	ג
ה	נ	ח	ר	ט	ו	ש	ר
ק	ה	נ	י	כ	ש	ת	א
ד	ע	ו	מ	ל	ה	ו	א

משכן / זהב / כסף / נחושת / מזבח / כוור
אוהל מועד / שכינה

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

א-ל חביבי / אשר מזרחי

עֲדָתִי בְּנִסָּן נִגְאָלוּ
עַמִּים בְּפָנִיהֶם נִפְלוּ
רָעָדוֹ וְגַם נִבְהָלוּ תַּמּוֹ,
כָּלוּ

א-ל, חביבי, י-ה, אָנָּא
בְּנַעֲמֵים הוֹשִׁיבֵנִי נָא

א-ל, לְמַעֲוֵנִי בְּמוֹעֵדוֹ
יִרְאֶה וַיִּגְלֶה כְּבוֹדוֹ

יֵאמְרוּ הַמַּיְחֲלִים לְחַסְדָּיו
אֵין בְּלַעֲדוֹ

תְּרִיבוֹן עַל מָה עַמְּדִי לֹא
תוֹכְלוּ עַמְּדִי נִגְדִי
א-לי מְגֹן בְּעַדִּי בְּעַת צָרָה
אֵין בְּלַעֲדוֹ

